

sedan blivit personnamn, jfr Yngvarr kveisa, Björn citrkveisa, Guðbrandr kúla, Blöðru-Svartr hos Finnur Jónsson, *Tilnavne i den isl. oldlitteratur*, s. 232 f.

Ristningen **prunt** hör till fsv. *Trond*, som i yngre fsv. är uppvisat från Uppl. och Norrland och säkert är sing. till folknamnet isl. *fróndir*, *fróndr* 'tronder', ags. *frōwendas*.

Översättning: Bolde och Ulv reste dessa stenar efter Trond och Farulv, sina bröder.

167. Skänninge kyrka.

Pl. LVI. Fig. 2 (B. 874).

Litteratur: B. 874; L. 1659; W. 173.

För denna runsten synes B. 874 vara den enda kunskapskällan, och där angives dess plats vara i kyrkan, och teckningen visar, att runstenen varit en kalksten med ornerad mitt och inskriften längs kanterna.

Enligt gravstensskalan i B. 874 har det avbildade stycket varit 1,95 m långt och dess största bredd 88 cm.

L. 1659 läser inskriften sålunda:

— . . . nsi . . m . . l : is anskrle : svin . . . in Guþ . . a —

varvid prickarna beteckna runor, som antingen finnas stympade i B. 874 eller antagas på grund av avståndet; **nsi** och **i** uti **in** utgöra ock gissning.

L. 1659 läser otvivelaktigt runorna i rätt ordning, varemot W. 173 börjar med **anskrle**. Teckningen i B. 874 måste delvis vara felaktig, månget streck, som betecknats som ristning, har på annat sätt tillkommit.

Följande återställelse av inskriften synes mig åtminstone tänkbar. L. 1659 **si** torde vara början av **ki[arua]**, det föregående **n** alltså **t** i **[le]t**. L. 1659 **m . . l**: har varit **kubl**:, följt av **[p]is[i]**. Runorna **† † an** böra då vara prep. *at* och äro alltså grundligt fellästa, varpå **skrle** utgör den avlidnes namn, som kan ha varit *Skule* eller *Skulle*; båda formerna upptagas av Lundgren; **skrle** vore alltså felläsning för ***skula**. Det följande **suin** bör då vara felläsning för **sun**, följt av **sin**, varav **n** finnes i B. 874. Sedan har den vanliga önskan: Gud hjälpe hans ande! inlett med **guþ**.

Inskriftens fonetiska transskription kan alltså förmodas vara:

— læt giarva kumbl þæssi æftir Skula sun sinn. Guð —.

Översättning: N. N. lät göra detta minnesmärke efter Skule, sin son. Gud hjälpe hans ande!

168. Skänninge, hospitalsmuren.

Pl. LVI. Fig. 3 (B. 877).

Litteratur: B. 877; L. 1177; W. 175.

B. 877, enda källan för kunskapen om denna runsten, anger dess plats vara »I Spitals muren».